

Attende Møde.

Onsdagen den 14de December 1887 Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og understreven.

Formanden: Fra Folkethingets Formand har jeg ved Skrivelse af Dags Dato modtaget tilbage til Landsthinget Forslag til Lov om Foranstaltninger mod den saakaldte Svinedifteris, da det er undergaaet Forandringer i det andet Thing. Exemplarer af Lovforslaget, som det er vedtaget af dette ere eller vil blive omdelte. Jeg bemærker, med Hensyn til den eneste Behandling, som Sagen jo skal underkastes der i Landsthinget, at jeg vel ikke har nogen Grund til at tro, at man vil finde det nødvendigt at stille Ændringsforslag, men hvis Noget vil stille saadanne, bør der være Tid dertil, og det vil derfor, naar Sagen om ikke mange Døgn kommer for, staa i hvert enkelt Medlems Magt ved Henvendelse til mig at foranledige en Udsættelse paa 1, 2 eller 3 Timer, hvis det er nødvendigt. Jeg tror ikke, det bliver det.

Foruden det nævnte Lovforslag har jeg tillige faaet oversendt fra Folkethingets Formand Forslag til Lov om Tilveiebringelse af Tegninger og Overslag til Gjenopførelsen af Christiansborg Slot af 1ste April 1887 med Anmodning om, at det maa blive forelagt her. Forelæggelsen sker herved og Lovforslaget vil blive omdelt paa Pladserne.

Jeg nævner endnu, inden vi gaa til Dagsordenen, at det Udvalg, der her i Thinget beskæftiger sig med Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse, har afgivet Beteenning. Den er vel ikke trykt endnu, men den er afgiven og vil blive omdelt i Dag eller i Morgen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Den 1ste Landsthingsmand for 8de Kredts (Breinholt) indbringer: Forslag til Lov om en Kreditforening for Kommuner i Danmark.

Forslagsstilleren (Breinholt):

Naar jeg efter en Snes Aars Rigsdagsvirksomhed nu for første Gang tillader mig at indbringe et Lovforslag her i Thinget, tør jeg vel haabe, at man ikke vil bekyldte mig for Misbrug af det private Initiativ, en Bestyldning, som jeg saa meget nødigere vil udsætte mig for, som jeg ikke er blind for, at Benyttelsen af det private Initiativ ikke blot tidt i unødvendig Grad vil forøge det Arbejdsstof, der som oftest i rigelig Mængde forud foreligger for Rigsdagen, men ogsaa sabne den omhyggelige Forberedelse, som ethvert Lovforslag burde have, og som det i Reglen kun kan faae gjennem et Ministerium og gennem de rige Hjælpesilder, der alene staa til dettes Raadighed. I det foreliggende Tilfælde haaber jeg dog, at Forberedelsen har været en ret antagelig, og for at godtgjøre dette, maa det være mig tilladt, saa kort som det er mig muligt, at kaste et historisk Tilbageblik over denne Sags Tilbliven og Gang. En Mand, der som mangeaarig Amtsradsmedlem og Sogneraadformand havde rig Erfaring for, hvor vanskeligt det ofte var at faae arrangeret kommunale Laan, og hvor usorholdsmæssige dyre saadanne Laan ofte bleve, fik den Tanke, at der heri maatte og kunde og burde ske en Forandring. Det laa meget nær strax at tænke paa, hvorledes Laan ellers overhovedet kom i Stand, og den mest nærliggende Sammenstilling var da, hvorledes Eiendomsbesiddere fik deres Laan og paa hvilke Vilkaar. Han tog da til Sammenligning den af de daværende Kreditforeninger, der vistnok giver nogle af de dyreste Laan, i alt Fald giver sine Kreditorer den højeste Rente, nemlig den Sønder- og vestjydske Kreditforening. Stillingen var der den, at enhver Eiendomsbesidder kunde opnaa et Laan i Obligationer, som solgtes omtrent til pari, og Renten af Laanet tilligemed Afdrag var 5 pCt. Saae han derimod hen til, hvorledes Forholdene vare haade i hans egen Sognekommune og i de omliggende Sognekommuner, da viste det sig, at de havde ikke